

en Tilhænger af den offentlige Votering, saa maa man have Argumenter, der er stærke nok til at overvinde Frygten for denne Ulempe, og derfor har det ærede Medlem ved sin Optræden og sin Argumentation netop givet de Folk Vaaben i Haand, som kæmper mod den offentlige Votering.

Jeg tror, at offentlig Votering er det rette; men jeg tror det ikke af de Grunde, som Professor Munch-Petersen har anført, og navnlig billiger jeg ikke denne Talemaade om Offentlighedens vidunderlig saliggørende Virkning i alle mulige Henseender, jeg deler aldeles ikke denne Overtro paa Offentlighedens Betydning. Naar jeg er Tilhænger af den offentlige Votering, er det ud fra en ganske nøgtern Betragtning af, hvad der vil tjene Retsudviklingen her i Landet bedst, og det tror jeg, at den offentlige Votering vilde gøre. Jeg ser saaledes paa det, at Domstolene har en meget betydningsfuld Opgave i Retsudviklingens Tjeneste, at denne Opgave naturligvis er størst for vor øverste Ret; og at derfor denne Ret for at kunne stille sig helt i Retsudviklingens Tjeneste bør sætte sig ud over alt, hvad der fra dens Synspunkt kunde tale derimod. Jeg tror, at den offentlige Votering, hvor hver enkelt Dommer maa være klar til at formulere sit Standpunkt saa klart og koncist, som det skal gøres ved en offentlig Votering, vil tvinge til den sidste, den yderste Indtrængen i de Spørgsmaal, som ligger for, og derfor efter min Mening vil give et bedre Resultat. Men jeg er ikke blind for, at der er store Betænkkeligheder ved den offentlige Votering. — En Ting, maa jeg sige, har jeg aldrig tænkt mig, at man skulde opnaa ved en offentlig Votering, nemlig dette at tvinge Dommerne til at stemme efter deres Overbevisning, thi jeg nærer den mest fuldkomne Overbevisning om, og den mest fuldkomne Tillid til, at Højesteretsdommerne stemmer efter deres ærlige Overbevisning om, hvad der er Lov og Ret her i Landet.

Jeg begrunder altsaa min principielle Tilslutning til en offentlig Votering paa dennes store Betydning for Retsudviklingen og for Retspraksis her i Landet, og derfor vil det ogsaa for mig have stor Betydning at høre, hvad de Mennesker, der i første Række er Formidlere af Retspraksis overfor Offentligheden, vilde mene om dette

Spørgsmaal — jeg tænker her dels paa det juridiske Fakultet og dels paa Sagførerne og endelig ogsaa paa, hvad Dommerne som Stand vilde mene om dette Spørgsmaal.

Een Ting tror jeg, at den offentlige Votering vilde føre til, som efter min Mening vilde være et Gode, den vilde tvinge til en Nedsættelse af de voterendes Antal i Højesteret. Jeg anser et Antal af 9 som mindste Antal voterende i en Højesteretssag for at være for stort, større end paakrævet; efter min Mening vilde man godt kunne gaa helt ned til 5. Jeg tror, at naar man er kommet saa langt frem med en Sag, som man er, naar den foreligger for Højesteret, naar den er i den Grad gennemdrøftet og belyst fra alle Sider; som den er, naar den naar frem dør, saa vil alle de Synspunkter, der kan være Mulighed for at anlægge, i det langt overvejende Antal Tilfælde være kommet frem, naar man har hørt 2 eller 3 Dommere, og det vil være meget sjældent, at der er Mulighed for de sidste indenfor de 9 for at fremføre noget nyt.

Man maatte altsaa, hvis man vilde have dette, enten gaa ned med Kravet til de voterendes Antal, eller ogsaa maatte man straks sætte Rettens Medlemstal op, og dette sidste vilde jeg være en meget bestemt Modstander af, bl. a. af Bekostningshensyn. Men jeg tror ikke, at det er muligt at gøre det paa den af Ministeren foreslaaede Maade, at indføre offentlig Votering og lade Retten beholde det Antal Dommere, den har nu, og det samme mindste Antal voterende.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om Landsretterne. Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen hentydede, saa vidt jeg forstod, til nogle Bemærkninger, jeg i sin Tid har gjort, da vi sidst havde et lignende Lovforslag til Behandling, til Fordel for store Landsretter. Disse Bemærkninger maa jeg fastholde. Det er vedblivende min Opfattelse, at det vil være heldigt for Retsudviklingen, om man under Højesteret faar to nogenlunde lige store og lige stærke Landsretter, som man søger at skaffe en jævnbyrdig Besættelse, og som man giver den samme Adgang til at øve Indflydelse paa Landsretspraksis. Jeg tror, at det, hvis man faar en stor Landsret i København og en lille i Sønderborg og en af Mellemstørrelse i Viborg, bliver Lands-